

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2019 r. wpłynęło do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 27 września 2019 r. (sygnatura akt RD 138/18) o umorzeniu dochodzenia.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego I. K. przewinienia dyscyplinarnego mającego stanowić naruszenie postanowień art. 6 w związku z art. 15 ust. 1 oraz art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych przez postępowanie sprzeczne z zasadami etyki polegające na tym, że w marcu 2017 r. przekazała T. C. dokumenty otrzymane od Dyrektora (...) (...) W. w celu wydania opinii prawnej w sprawie konfliktu między N. K. oraz T. C. bez zgody Dyrektora (...) (...) W.. Zastępca rzecznika Dyscyplinarnego po przeprowadzeniu postępowania doszedł do przekonania, iż radca prawny nie naruszyła zasad etyki radcy prawnego, a tym samym nie dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie wyjaśniła okoliczności przekazania lub nie dokumentacji przez radcę prawnego, a przyjęła za prawdziwe wyjaśnienia złożone przez radcę prawnego oraz świadka T. C.. Trzecim zarzutem było naruszenie zasady prawdy obiektywnej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Postępowanie zostało wszczęte wskutek skargi N. K., która zarzuciła radcy prawnemu naruszenie tajemnicy zawodowej poprzez ujawnienie T. C. dokumentów otrzymanych od Dyrektora (...) (...) W. w celu wydania opinii prawnej bez jego zgody. Naruszenie zasad wykonywania zawodu miało mieć miejsce w 2017 r., kiedy I. K. pracowała jako radca prawny (...) (...) W., zaś Dyrektor (...) (...) W. poprosił ją o poradę co do możliwości rozwiązania konfliktu pomiędzy skarżącą N. K. a T. C.. Jak wynika z zeznań Dyrektora, radca prawny otrzymała komplet dokumentów sprawy wraz z prośbą o zachowanie poufności, aby niepotrzebna plotka o konflikcie pomiędzy paniami się nie rozprzestrzeniała wśród pracowników.

W dniu 19 marca 2019 r. T. C. przesłała do swojego pełnomocnika maila, do którego załączyła 5 pism, które – jak twierdziła w wiadomości – otrzymała od koleżanki – radcy prawnego. Tak wynikało z treści maila, natomiast przesłuchiwana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego T. C. zeznała, iż od radcy prawnego otrzymała jedynie kopię skargi N. K., zaś nie wie dlaczego do swojego pełnomocnika napisała wówczas, iż dokumenty otrzymała od radcy prawnego (...). Do maila załączone były: skarga z dnia 6 marca 2017 roku Pani N. K., skierowanej do Dyrektora (...) L. L., pismo z dnia 23 lutego 2017 roku do Pani N. K. od Dyrektora (...), notatka służbowa z dnia 20 lutego 2017 roku Pani L. H., wniosek o udzielenie urlopu Pani N. K. z dnia 6 lutego 2017 roku, lista obecności w pionie Dyrektora (...) z lutego 2017 roku, pismo z dnia 14 lutego 2017 roku do Dyrektora (...) L. L. od Pani N. K..

Zeznając w charakterze obwinionej w dniu 16 września 2019 roku radca prawny wyjaśniła, że za zgodą Dyrektora (...) jedyne co w sporze pomiędzy N. K. a T. C. okazała T. C. była skarga Pani N. K., a także że Dyrektor (...) L. L. prosił ją o załagodzenie konfliktu między Panią N. K. a Panią T. C..

Dowody:

- pismo z dnia 4 lipca 2018 roku,
- protokół przesłuchania świadka N. K. z dnia 27 września 2018 roku.
- protokół przesłuchania świadka L. H. z dnia 12 sierpnia 2019 roku,
- protokół przesłuchania świadka L. L. z dnia 12 sierpnia 2019 roku,

- protokół przesłuchania świadka T. C. z dnia 12 sierpnia 2019 roku,
- protokół przesłuchania obwinionej z dnia 16 września 2019 roku.
- wiadomość e-mail z dnia 19 marca 2017 roku,
- wiadomość e-mail z dnia 19 marca 2017 roku wraz z załącznikami.

W tak ustalonym stanie faktycznym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął słuszną decyzję umarzając postępowanie. Podstawą umorzenia postępowania był art. 17 § 1 pkt 2) k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa.

W niniejszym postępowaniu radcy prawnemu I. K. został przedstawiony zarzut naruszenia przepisów art. 6, art. 15 ust. 1 oraz art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, tj. naruszenie zasady rzetelnego i uczciwego, zgodnego z prawem, zasadami etyki i dobrymi obyczajami wykonywania zawodu oraz obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, w tym zakazu korzystania z dokumentów w interesie własnym lub innej osoby, chyba że przepisy prawa lub Kodeksu stanowią inaczej.

Po analizie całokształtu zebranego materiału dowodowego w postępowaniu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zgadza się z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, iż nie można jednoznacznie stwierdzić, że radca prawy dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu wskazanych zasad i obowiązków zawodowych. W szczególności Sąd przychyliła się do oceny, iż z zebranych dowodów nie wynika, aby I. K. przekazała T. C. dokumenty otrzymane od Dyrektora (...) (...) W. w celu wydania opinii prawnej w sprawie konfliktu pomiędzy N. K. oraz T. C. bez zgody Dyrektora. Jednocześnie zauważyć trzeba, iż w sprawie nie było możliwości uzupełnienia postępowania dowodowego o inne dowody. Zostały bowiem przesłuchane wszystkie osoby, które miały wiedzę sprawie, zaś sama treść maila osoby trzeciej (T. C.) nie mogła stanowić podstawy uznania radcy prawnego za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Nie ma zatem możliwości wykazania, że radca prawny faktycznie i bez wątpliwości przekazała T. C. dokumenty, które ta załączyła do maila, ani nawet nie ma pewności, iż radca prawny otrzymała te dokumenty od Dyrektora (...).

Jedną z naczelných zasad postępowania karnego jest zasada in dubio pro reo (art. 5 § 2 KPK), która oznacza, że niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Zasada ta ma również zastosowanie odpowiednio w postępowaniu dyscyplinarnym. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zgadza się z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, iż w niniejszym postępowaniu istnieją wątpliwości, które w żaden sposób nie mogą być w toku postępowania usunięte. Wobec tego uzasadnione jest niestwierdzenie popełnienia przez radcę prawnego I. K. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne, tj. stanowić zachowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki radcy prawnego lub godnością zawodu czy nienależyte wykonywanie zawodu (art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych). Umorzenie dochodzenia zatem było w pełni prawidłowe i uzasadnione.

O kosztach postępowania, które wyniosły w niniejszej sprawie łącznie 1.000,00 zł Sąd orzekł jak w pkt 2 postanowienia na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 URP.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 URP od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.